

- podredno, razglasitev, da se črka B, točka 12, in črka C, točka 2, preglednice št. 19, priloženega Odločbi Komisije z dne 23. aprila 1997 (97/322/ES), na podlagi člena 241 ES ne uporabita in sta nezakoniti.
- naložitev plačila stroškov postopka Komisiji.

pravo in sorazmernosti v zvezi z ravnanjem in zavzemanjem stališč v fazi upravljanja Sklada Piemont glede razlage sporne ureditve, tako s strani regije Piemont, kot tudi s strani institucije Skupnosti.

- (¹) Uredba Sveta (EGS) št. 4256/88 z dne 19. decembra 1988 o načinu izvajanja Uredbe (EGS) št. 2052/88 o ciljih Strukturnih skladov in njihovi učinkovitosti in o usklajevanju njihovih dejavnosti med seboj in z dejavnostmi Evropske investicijske banke in ostalimi obstoječimi finančnimi instrumenti (UL L 374, 31.12.1988, str. 1).
- (²) Odločba Komisije z dne 23. aprila 1997 o spremembi Odločbe o odobritvi razvojnih okvirov Skupnosti, enotnih programskih dokumentov in programov v okviru pobude Skupnosti, ki so bili sprejeti v zvezi z Italijo (UL L 146, 5.6.1997, str. 11).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Obravnavana tožba se nanaša na udeležbo sklada tveganega kapitala v gospodarski družbi (Sys S.p.A), s katerim naj bi slednja uresničila naložbo na območju, ki izpolnjuje pogoje v okviru Cilja 2. S tožbo družba Investire Partecipazioni S.p.A Sodišču prve stopnje predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 11. avgusta 2005, št. 08405, ki zadeva dokončno stališče o finančnem popravku Komisije v smislu člena 24 Uredbe (EGS) št. 4253/88 (¹), v zvezi z ukrepom 1.5 Enotnega programskega dokumenta za Piemont, Cilj 2 (1997-1999) — Sklad tveganega kapitala za naložbo v družbo Sys S.p.A — in dopolnilne Odločbe z dne 23. avgusta 2005, št. 08720. Iz teh dveh odločb izhaja, da prispevek Skupnosti, ki se ne prizna, znaša 542.277,6 evrov, kar ustreza deležu Skupnosti pri udeležbi sklada tveganega kapitala v družbi Sys.

V podporo svojim predlogom, tožeča stranka uveljavlja naslednje razloge:

- prvič, Investire Partecipazioni S.p.A trdi, da je Komisija pri sprejetju izpodbijanih odločb očitno nepravilno presodila dejstva in uporabila pravo. Dejansko je nepravilno ocenila dejstva, ki zadevajo naložbo v družbo Sys S.p.A in je nepravilno uporabila zadevno zakonodajo, in sicer še posebej preglednico št. 19 o odhodkih, ki se priznajo v okviru Strukturnega sklada „Finančno-tehnični ukrepi: Skladi tveganega kapitala“, ki je priložen Odločbi Komisije z dne 23. aprila 1997 (²), in člen 24 Uredbe 4253/88. Posebej je s tem v zvezi treba poudariti, da je družba Sys dejansko sprejela ukrepe, ki so bili nesporno primerni in neposredno namenjeni za izgradnjo operativnega omrežja na območju Cilja 2.
- drugič, tožeča stranka trdi, da je Komisija s sprejetjem izpodbijane odločbe kršila načelo dobrega finančnega poslovanja, ki je določeno v členu 274 ES in v členu 24 Uredbe 4253/88.
- podredno, če bi se štel, da je razlaga zakonodaje s strani Komisije pravilna, Investire Partecipazioni S.p.A trdi, da odločbe, ki so predmet tega postopka v vsakem primeru pomenijo kršitev splošnih načel pravne varnosti, zaupanja v

Tožba, vložena 21. novembra 2005 — Combescot proti Komisiji

(Zadeva T-422/05)

(2006/C 22/40)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Philippe Combescot (Lecce — Italija)
(zastopnika: Alberto Maritati in Viola Messa, avvocati)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe, ki sočasno odpravlja in nadomešča drugo, podobno odločbo, izdano dne 13. junija 2003 in s katero je kadrovska služba dne 29. julija 2004 odločila ponovno razporediti g. Philippa Combescota na sedež v Bruslju.
- ugotoviti, da je g. Philippe Combescot zaradi sprejetja tega ukrepa utrpel nematerialno škodo ne le na svojem zdravju, ampak tudi na svojem ugledu s hudimi posledicami za njegovo duševno ravnovesje;

— izplačilo v korist g. Combescota vsote 150.000,00 evrov iz naslova povračila škode.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Obravnavana tožba se nanaša na Odločbo upravnega organa z dne 29. julija 2004 o razporeditvi tožeče stranke na sedeže tožene stranke.

V podporo svojim zahtevam tožeča stranka trdi, da izpodbijan akt:

- je očitno nezakonit, neutemeljen in samovoljen, ker ne upošteva, da je v trenutku razporeditve zdravniški odbor razglasil, da je tožeča stranka nesposobna za delo do 31. decembra 2004;
- ne dovoljuje uslužbencu, da bi nadaljeval terapijo, ki mu jo je predpisal njegov zdravnik;
- ne more biti upravičen v interesu službe, ker uslužbenec, ki je na bolniškem dopustu, ne more s svojim delom izpolnjevati službenih zahtev.

Tožeča stranka dodaja, da izpodbijana odločba vodi do izgube pravic uslužbenca v tretji državi, saj je njegova bolezen nastopila v času, ko je opravljal naloge svetovalca s prebivališčem v Gvatemali.

Komisija je s to odločbo za nezdržljivo s skupnim trgov razglasila določbe člena 12 decreto legge št. 269/2003, ki je bil spremenjen v zakon 326/2003.

Te določbe v bistvu določajo, da se ta stopnja davka, ki nadomešča davek na neto dobiček različnih vrst investicijskih skladov in SICAV, spremeni iz 12,5 % na 5 %, če so skladi ali SICAV v časovnem obdobju, daljšim od šestine dni skupnega števila poslovnih dni sklada, v koledarskem letu investirali vsaj dve tretjini vrednosti premoženja v družbe, ocenjene kot malo ali srednje kapitalizirane. Za te sklade ali SICAV velja, da so „specializirani“.

Po mnenju Komisije gre za selektiven ukrep, ki po eni strani, v razmerju do drugih podpira malo ali srednje kapitalizirana podjetja, s tem, da k njim usmerja investicije določenih skladov, in po drugi strani spodbuja sklade ali specializirane SICAV, v razmerju do drugih skladov ali nespecializiranih SICAV, tako da jim omogoča dodelitev večjega donosa na vsak kapitalski del, ker so donosi manj obdavčeni z nadomestnim davkom. Še več, šlo naj bi za ukrep, ki nima zveze s splošnim davčnim sistemom in dejansko ne predstavlja drugega kot funkcionalno pomoč. Nazadnje ni nobenega razloga za kakršnokoli odstopanje v korist ukrepa na podlagi člena 87(3)(c) ES.

Tožba, vložena 16. novembra 2005 — Italijanska republika proti Komisiji

(Zadeva T-424/05)

(2006/C 22/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: Avv. Paolo Gentili, Avv. dello Stato)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe;
- naložitev stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe, ki jo je vložila Italijanska republika je Odločba Komisije z dne 6. septembra 2005, št. C(2005) 3302.

Po mnenju italijanske vlade je odločba nezakonita, predvsem s postopkovnega vidika, ker je bila odločba o začetku postopka na podlagi člena 88(2) ES sprejeta brez predhodne izmenjave mnenj med Komisijo in italijansko administracijo, kot določa Uredba 659/99 o postopkih za državne pomoči (prvi tožbeni razlog).

Nadalje niso podani ustrezni razlogi glede temeljnega vprašanja, ki ga je v postopku postavila italijanska vlada: v italijanski zakonodaji (s katero so prenesene direktive o ureditvi finančnih trgov), so skupni skladi in SICAV opredeljeni zgolj kot neodvisni skladi, razdeljeni na enote. Slednje zato ne predstavljajo podjetij v smislu prava Skupnosti. Komisija je to vzela na znanje, vendar meni, da „v določenih primerih“ taki investicijski instrumenti predstavljajo podjetja, vendar ni posebej navedla v katerih primerih in pod katerimi pogoji skladi in SICAV pridobijo tak status (drugi tožbeni razlog).

Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 87 ES, zlasti z ozirom na stališče, da se skladov in SICAV po svoji naravi ne more nikoli šteti za podjetja v smislu prava Skupnosti, kolikor gre zgolj za oblike kolektivnega lastništva vrednostnih papirjev. Vendar tudi če se jih šteje za take, domnevna pomoč ni selektivna, ker bi lahko katerakoli zainteresirana stranka (družbe, ki upravljajo s „pogodbenimi“ skupnimi skladi ali pobudniki SICAV) poleg nespecializiranih vzpostavila specializirane instrumente in se tako okoristila s pomočjo.